

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj: P-8292/2023-27

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski građanski sud u Zagrebu, po sutkinji tog suda Katarini Jukić, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužiteljice Jolande Perušić iz Zagreba, Štefanićeva ulica 1, OIB 21947018103, koju zastupaju punomoćnici odvjetnici iz Odvjetničkog društva Musulin i suradnici d.o.o. Zagreb protiv tuženika Privredne banke Zagreb d.d. Zagreb, Radnička cesta 50, OIB 02535697732, koju zastupa punomoćnica Petra Vataavuk, odvjetnica iz Zagreba, radi utvrđenja i isplate, nakon održane javne glavne rasprave, 2. listopada 2026.

p r e s u d i o j e

I./ Utvrđuje se da je ništetan dio odredbe članka 4. Ugovora o kreditu broj 9013161402 kojeg su tužiteljica Jolanda Perušić iz Zagreba, Štefanićeva ulica 1, OIB:21947018103 kao korisnik kredita i tuženik Privredna banka Zagreb d.d., Zagreb, Radnička cesta 50, OIB: 02535697732 kao kreditor sklopili dana 11.10.2007.g., potvrđenog od javnog bilježnika Katice Valić iz Zagreba, pod brojem Ov-14688/07 dana 18.10 2007.g. koja glasi:

„...koja je promjenjiva sukladno odluci Banke o kreditiranju građana...”

II./ Utvrđuje se da je ništetan dio odredbe članka 4.2 Ugovora o kreditu broj 9013161402 kojeg su tužiteljica Jolanda Perušić iz Zagreba, Štefanićeva ulica 1, OIB:21947018103 kao korisnik kredita i tuženik Privredna banka Zagreb d.d., Zagreb, Radnička cesta 50, OIB: 02535697732 kao kreditor sklopili dana 11.10.2007.g., potvrđenog od javnog bilježnika Katice Valić iz Zagreba, pod brojem Ov-14688/07 dana 18.10 2007.g. koja glasi:

"Visinu kamatne stope Banka može promijeniti i sukladno broju grupa proizvoda te urednosti poslovanja korisnika kredita."

III./ Utvrđuje se da je ništetan dio odredbe članka 7.2. Ugovora o kreditu broj 9013161402 kojeg su tužiteljica Jolanda Perušić iz Zagreba, Štefanićeva ulica 1, OIB:21947018103 kao korisnik kredita i tuženik Privredna banka Zagreb d.d., Zagreb, Radnička cesta 50, OIB: 02535697732 kao kreditor sklopili dana 11.10.2007.g.,

potvrđenog od javnog bilježnika Katice Valić iz Zagreba, pod brojem Ov-14688/07 dana 18.10 2007.g. koja glasi:

"...U slučaju promjene kamatne stope iz točke 4. ovog Ugovora, Korisnik kredita pristaje da Banka povisi ili snizi iznos anuiteta te se obvezuje plaćati tako izmijenjene anuitete. ".

IV./ Nalaže se tuženiku Privrednoj banci Zagreb d.d., Zagreb, Radnička cesta 50, OIB 02535697732 isplatiti tužiteljici Jolandi Perušić iz Zagreba, Štefanićeva ulica 1, OIB 21947018103 iznos od 2.666,52 EUR zajedno sa zakonskom zateznom kamatom tekućom na pojedine iznose kako slijedi:

Iznos od 28,32	EUR;	od 21.02.08.
Iznos od 28,30	EUR;	od 20.03.08.
Iznos od 28,27	EUR;	od 25.04.08.
Iznos od 28,25	EUR;	od 26.05.08.
Iznos od 28,22	EUR;	od 30.06.08.
Iznos od 28,20	EUR;	od 30.07.08.
Iznos od 28,17	EUR;	od 29.08.08.
Iznos od 28,15	EUR;	od 29.09.08.
Iznos od 28,11	EUR;	od 30.10.08.
Iznos od 28,09	EUR;	od 28.11.08.
Iznos od 28,05	EUR;	od 29.12.08.
Iznos od 28,02	EUR;	od 30.01.09.
Iznos od 27,99	EUR;	od 27.02.09.
Iznos od 27,96	EUR;	od 31.03.09.
Iznos od 27,92	EUR;	od 23.04.09.
Iznos od 27,89	EUR;	od 28.05.09.
Iznos od 27,85	EUR;	od 29.06.09.
Iznos od 27,83	EUR;	od 21.07.09.
Iznos od 27,78	EUR;	od 28.08.09.
Iznos od 27,74	EUR;	od 28.09.09.
Iznos od 27,70	EUR;	od 28.10.09.
Iznos od 27,66	EUR;	od 30.11.09.
Iznos od 27,62	EUR;	od 28.12.09.
Iznos od 29,14	EUR;	od 28.01.10.
Iznos od 29,09	EUR;	od 26.02.10.
Iznos od 29,04	EUR;	od 30.03.10.
Iznos od 28,99	EUR;	od 22.04.10.
Iznos od 28,95	EUR;	od 31.05.10.
Iznos od 28,90	EUR;	od 24.06.10.
Iznos od 28,85	EUR;	od 15.07.10.
Iznos od 28,80	EUR;	od 30.08.10.
Iznos od 28,75	EUR;	od 29.09.10.
Iznos od 28,69	EUR;	od 29.10.10.
Iznos od 28,64	EUR;	od 30.11.10.
Iznos od 28,58	EUR;	od 30.12.10.

Iznos od 28,53 EUR; od 29.01.11.
Iznos od 28,47 EUR; od 28.02.11.
Iznos od 28,42 EUR; od 30.03.11.
Iznos od 28,35 EUR; od 29.04.11.
Iznos od 28,28 EUR; od 31.05.11.
Iznos od 28,22 EUR; od 29.06.11.
Iznos od 28,16 EUR; od 30.07.11.
Iznos od 28,09 EUR; od 31.08.11.
Iznos od 28,02 EUR; od 30.09.11.
Iznos od 27,96 EUR; od 30.10.11.
Iznos od 27,89 EUR; od 30.11.11.
Iznos od 27,82 EUR; od 30.12.11.
Iznos od 27,74 EUR; od 31.01.12.
Iznos od 27,67 EUR; od 29.02.12.
Iznos od 27,60 EUR; od 02.04.12.
Iznos od 27,52 EUR; od 04.05.12.
Iznos od 27,44 EUR; od 03.06.12.
Iznos od 27,36 EUR; od 28.06.12.
Iznos od 27,28 EUR; od 01.08.12.
Iznos od 27,20 EUR; od 31.08.12.
Iznos od 27,12 EUR; od 01.10.12.
Iznos od 27,03 EUR; od 02.11.12.
Iznos od 26,95 EUR; od 01.12.12.
Iznos od 26,86 EUR; od 20.12.12.
Iznos od 26,11 EUR; od 31.01.13.
Iznos od 26,02 EUR; od 20.02.13.
Iznos od 25,92 EUR; od 02.04.13.
Iznos od 25,83 EUR; od 02.05.13.
Iznos od 25,74 EUR; od 03.06.13.
Iznos od 25,64 EUR; od 19.06.13.
Iznos od 25,55 EUR; od 31.07.13.
Iznos od 25,45 EUR; od 04.09.13.
Iznos od 25,35 EUR; od 01.10.13.
Iznos od 25,24 EUR; od 30.10.13.
Iznos od 25,14 EUR; od 29.11.13.
Iznos od 25,03 EUR; od 31.12.13.
Iznos od 24,93 EUR; od 31.01.14.
Iznos od 24,82 EUR; od 28.02.14.
Iznos od 24,71 EUR; od 31.03.14.
Iznos od 24,59 EUR; od 30.04.14.
Iznos od 24,48 EUR; od 30.05.14.
Iznos od 24,36 EUR; od 30.06.14.
Iznos od 24,25 EUR; od 30.07.14.
Iznos od 18,93 EUR; od 01.09.14.

Iznos od 18,83 EUR; od 30.09.14.
Iznos od 18,73 EUR; od 03.11.14.
Iznos od 18,63 EUR; od 01.12.14.
Iznos od 18,52 EUR; od 02.01.15.
Iznos od 18,42 EUR; od 02.02.15.
Iznos od 16,50 EUR; od 27.02.15.
Iznos od 16,40 EUR; od 31.03.15.
Iznos od 16,30 EUR; od 30.04.15.
Iznos od 16,20 EUR; od 29.05.15.
Iznos od 16,10 EUR; od 30.06.15.
Iznos od 15,99 EUR; od 31.07.15.
Iznos od 14,27 EUR; od 26.08.15.
Iznos od 14,18 EUR; od 01.10.15.
Iznos od 14,08 EUR; od 29.10.15.
Iznos od 13,97 EUR; od 30.11.15.
Iznos od 13,87 EUR; od 30.12.15.
Iznos od 13,77 EUR; od 29.01.16.
Iznos od 11,63 EUR; od 29.02.16.
Iznos od 11,54 EUR; od 31.03.16.
Iznos od 11,44 EUR; od 29.04.16.
Iznos od 11,35 EUR; od 31.05.16.
Iznos od 11,25 EUR; od 30.06.16.
Iznos od 11,15 EUR; od 22.07.16.
Iznos od 10,10 EUR; od 31.08.16.
Iznos od 10,01 EUR; od 29.09.16.
Iznos od 9,91 EUR; od 31.10.16.
Iznos od 9,82 EUR; od 01.12.16.
Iznos od 9,72 EUR; od 29.12.16.
Iznos od 9,63 EUR; od 31.01.17.
Iznos od 7,56 EUR; od 28.02.17.
Iznos od 7,48 EUR; od 31.03.17.
Iznos od 7,40 EUR; od 27.04.17.
Iznos od 7,32 EUR; od 31.05.17.
Iznos od 7,24 EUR; od 30.06.17.
Iznos od 7,15 EUR; od 21.07.17.
Iznos od 5,00 EUR; od 31.08.17.
Iznos od 4,93 EUR; od 29.09.17.
Iznos od 4,87 EUR; od 31.10.17.
Iznos od 4,80 EUR; od 30.11.17.
Iznos od 4,74 EUR; od 29.12.17.
Iznos od 4,67 EUR; od 31.01.18.
Iznos od 3,17 EUR; od 28.02.18.
Iznos od 3,12 EUR; od 30.03.18.
Iznos od 3,07 EUR; od 02.05.18.

Iznos od 3,02 EUR; od 30.05.18.
Iznos od 2,97 EUR; od 02.07.18.
Iznos od 2,92 EUR; od 27.07.18.
Iznos od 2,25 EUR; od 31.08.18.
Iznos od 2,21 EUR; od 28.09.18.
Iznos od 2,17 EUR; od 31.10.18.
Iznos od 2,13 EUR; od 30.11.18.
Iznos od 2,08 EUR; od 31.12.18.
Iznos od 2,04 EUR; od 30.01.19.
Iznos od 1,39 EUR; od 27.02.19.
Iznos od 1,36 EUR; od 29.03.19.
Iznos od 1,32 EUR; od 30.04.19.
Iznos od 1,25 EUR; od 31.05.19.

pa do isplate, s tim da se stopa zakonske zatezne kamate za razdoblje do 31.07.2015. određuje za svako polugodište uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za pet postotnih poena, u razdoblju od 01.08.2015. do 31.12.2022. za svako polugodište uvećanjem za tri postotna poena prosječne kamate stope na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu, a koju prosječnu kamatnu stopu za referentno razdoblje utvrđuje Hrvatska narodna banka, od 01.01.2023. do 29.12.2023. određuje se za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a od 30.12.2023. do isplate po godišnjoj stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope, tj. kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granične kamatne stope proizašle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, a sve u roku 15 dana.

V./ Nalaže se tuženiku Privrednoj banci Zagreb d.d. OIB: 02535697732 naknaditi tužiteljici Jolandi Perušić iz Zagreba OIB:21947018103 trošak parničnog postupka u iznosu od 2.408,18 EUR sa zakonskom zateznom kamatom počevši od 2. listopada 2026. do isplate po godišnjoj stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope, tj. kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granične kamatne stope proizašle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, a sve u roku od 15 dana.

VI./ Odbija se zahtjev tuženika za naknadu troška parničnog postupka.

Obrazloženje

1. Tužiteljica Jolanda Perušić u tužbi navodi da je 11. listopada 2007. kao potrošač s tuženikom Privrednom bankom d.d. zaključila ugovor o kreditu, na iznos od 152.044,82 kn, uz promjenjivu kamatnu stopu koja je na dan sklapanja ugovora o kreditu iznosila 7,58 % godišnje.

1.1 Tužiteljica u tužbi nadalje iznosi da je Ugovor zaključen na standardnom obrascu te da sadrži odredbu prema kojoj je ugovorena kamata promjenjiva u skladu s jednostranom odlukom kreditora, tj. tuženika (čl. 4. Ugovora o kreditu); dakle, da je ugovoreno pravo tuženika jednostranom odlukom mijenjati prvotno utvrđenu kamatnu stopu, a pri čemu se o ugovornim odredbama nije pojedinačno pregovaralo, niti su navedene odredbe vezane za egzaktni parametar i metodu izračuna takvih parametara, odnosno da je takva odredba neodređena, nejasna te stoga ništetna. Tužiteljica tvrdi da ta odredba uzrokuje neravnotežu u pravima i obvezama između ugovornih strana, na štetu tužiteljice kao potrošača te da je stoga protivna odredbama Zakona o zaštiti potrošača. Tužiteljica tvrdi nadalje da osim što nije mogla ni na koji način utjecati na sadržaj takve odredbe Ugovora o kreditu, zaključenog na unaprijed formuliranom standardnom obrascu tuženika, da tuženik nije tužiteljici objasnio na transparentan način razloge i pojedinosti mehanizma promjene kamatne stope, kao i odnos s drugim odredbama Ugovora, na način da bi tužiteljica na temelju jasnih i razumljivih kriterija mogla predvidjeti ekonomske posljedice koje za nju iz takve ugovorne odredbe proizlaze. Budući da tuženik tužiteljicu nije informirao o smislu i sadržaju odredbi o promjenjivoj kamatnoj stopi, niti joj je skrenuo pozornost na parametre o kojima ovisi kamatna stopa u budućem razdoblju trajanja kredita, tužiteljica tvrdi da je bila u neravnopravnom položaju u odnosu na tuženika, jer joj je bio poznat jedino podatak o visini kamatne stope na dan sklapanja Ugovora o kreditu, bez ikakvih drugih okolnosti u pravcu utvrđivanja visine kamatne stope ubuduće, kao niti na temelju čega će se buduća kamatna stopa, koja je bila ugovorena kao promjenjiva, određivati. Takva obveza nije bila određena niti određiva, kao ni jasno i razumljivo sročena tužiteljici, a tuženik je bio u položaju jednostrano izmijeniti Ugovor bez valjanog razloga predviđenog time Ugovorom. Stoga tužiteljica tvrdi da su ništetne odredbe Ugovora citirane pod točkom I., II. i III. tužbenog zahtjeva te na temelju odredbe čl. 323. ZOO potražuje pod točkom IV. tužbenog zahtjeva, a po provedenom vještačenju, iznos koji je tuženiku platila po osnovi ugovornih odredbi o promjenjivoj kamatnoj stopi za koje tvrdi da su ništetne.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu osporava osnovu i visinu tužbenog zahtjeva. Tuženik čini nespornim da je Ugovorom o kreditu ugovoreno da se promjenjiva kamatna stopa mijenja u skladu s Općim uvjetima poslovanja te ističe da se u obzir moraju uzeti svi elementi koji su utjecali i utječu na cijenu kredita te na način promjene kamatne stope. Nadalje tuženik navodi da su takvi elementi javno dostupni te da nisu proizvoljni kriterij bilo koje od banaka, pa tako niti tuženika, već da ovise o uvjetima tržišta, troškovima izvora sredstava na domaćem i međunarodnom tržištu novca, o regulatornim troškovima HNB-a, o kreditnom riziku zemlje te o marži koja uključuje operativne troškove banke i kreditni rizik klijenta. Dakle, radi se o cijeni kredita koja samim time određuje i visinu kamatne stope. Tuženik ističe da sve do stupanja izmjene Zakona o potrošačkom kreditiranju nije imao zakonske obaveze u pogledu izmjena i usklađivanja odredbi o promjenjivoj kamatnoj stopi u ugovorima o kreditu u smislu obveze definiranja parametara promjenjivosti te da je sve svoje obveze propisane svim

važecim propisima ispunio, kako u pogledu promjene visine kamatne stope, tako i u pogledu obavještanja svih korisnika kredita, uključujući i ovdje tužiteljicu. Nadalje tuženik navodi da je ispunio svoju obvezu informiranja potrošača, te dostavlja Opće uvjete poslovanja tuženika koji su bili na snazi u vrijeme na koje se odnosi tužbeni zahtjev. Tuženik navodi nadalje da je promjena kamatne stope bila rezultat točno određenih, odnosno definiranih parametara i metodologije, kao i da donošenje odluke o kreditnom zaduženju predstavlja životno značajnu novčanu obvezu te da je stoga tužiteljica mogla tražiti dodatna objašnjenja, kako kod tuženika prilikom zaključenja ugovora, tako i kod javnog bilježnika prilikom njegove solemnizacije. Navodi nadalje da je početno ugovorena kamatna stopa promjenjiva kamatna stopa, a koja je samo na dan sklapanja ugovora o kreditu iznosila 7,58% te da se svojstvo promjenjivosti ne može odvajati od ugovorene kamatne stope, posebno stoga što ugovaranje promjenjive kamatne stope nije nepošteno, pa time ni ništetno. Tuženik ističe da je ugovaranje promjenjive kamatne stope bilo dopušteno i zakonito te da je štoviše odredbom čl. 26. st.3. ZOO predviđena mogućnost da stopa ugovorene kamate ne bude određena, a u kojem slučaju se primjenjuje određena visina zakonske kamate te navodi da se primjenom kamatne stope koja je jednaka fiksnoj kamatnoj stopi odstupa kako od ugovornog odnosa, tako i od realnih tržišnih uvjeta u vrijeme ugovaranja kredita te da bi pretvaranje ugovora o kreditu u ugovor s fiksnom kamatnom stopom bilo povrijeđeno načelo jednake vrijednosti činidaba. Ističe da je odredbom čl. 2. ZOO propisana sloboda uređivanja obveznih odnosa te da tužitelj ne može tražiti da sud pronalazi volju ugovornih stranaka koja je različita od one koja je jasno utvrđena u pisanom, potpisnom i solemniziranom ugovoru o kreditu. Volja ugovornih stranaka da se kamatna stopa tijekom ugovora mijenja pravno je valjana i zakonita. Naposljetku tužitelj ističe prigovor zastare, navodi da tužiteljica nije dokazala osnovu, pa da stoga nije osnovano raspravljati o visini zahtjeva te predlaže tužbeni zahtjev odbiti i potražuje naknadu troška parničnog postupka.

3. Tijekom postupka pročitane su sve isprave u spisu, izveden je dokaz financijskim vještačenjem po stalnoj sudskoj vještakinji Petri Blašković te dokaz saslušanjem tužiteljice.

4. Po ovako provedenom postupku, ocijenivši izvedene dokaze primjenom odredbe čl. 8. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj: 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22 i 155/23 - dalje: ZPP), te primjenjujući materijalno pravo na tako utvrđeno činjenično stanje, ovaj sud je zaključio da su tužbeni zahtjevi osnovani.

5. Između stranaka nije sporno da su tužiteljica i tuženik 11. listopada 2007. zaključili Ugovor o kreditu, kojim je tuženik kao kreditor tužiteljici kao korisniku kredita na raspolaganje stavio iznos od 152.044,82 kn te da su u tom ugovoru sadržane odredbe citirane pod točkama I./, II./ i III./ izreke ove presude, kojima je ugovorena:

- promjenjiva kamatna stopa sukladno odluci Banke o kreditiranju građana,
- da visinu kamatne stope banka (tuženik) može promijeniti i sukladno broju grupa proizvoda te urednosti poslovanja korisnika kredita te
- da tužiteljica kao korisnik kredita pristaje na to da u slučaju promjene kamatne stope tuženik kao kreditor poviši ili snizi iznos anuiteta te da se obvezuje plaćati tako izmijenjene anuitete.

6. Između stranaka je sporno jesu li ništetne ugovorne odredbe citirane pod točkama I./, II./ i III./ izreke ove presude. Nadalje je sporna visina potraživanja plaćenoga primjenom tih spornih odredbi. Naposljetku je sporno je li nastupila zastara.

7. Radi utvrđenja činjenica odlučnih za ispitivanje valjanosti spornih odredbi ugovora o kreditu te s time u svezi okolnosti zaključenja toga ugovora, pročitao je Ugovor o kreditu zaključen između stranaka te je izveden dokaz saslušanjem tužiteljice.

7.1 Tužiteljica je iskazala da je s tuženikom ugovor o kreditu zaključila jer joj je bio nužno potreban novac za renovaciju stana, a postupak koji je prethodio zaključenju ugovora opisala je iskazavši da je u poslovnici tuženika u kojoj je kredit digla bilo "kao na traci, nema tu puno objašnjavanja, nego hoćeš – nećeš ono što ti ponude." Nadalje je iskazala da je pokrenula ovu parnicu jer da joj nije bilo jasno da će joj ta kamatna stopa tako enormno porasti; da je početna bila oko 7 % godišnje, a kasnije je jako narasla te da ona nikako nije mogla taj rast predvidjeti, a porast kreditnog anuiteta uslijed promjene kamatne stope stvorio joj je značajne financijske i emocionalne poteškoće u životu. Nadalje je iskazala da je dobivala od banke obavijesti da raste kamatna stopa, da nije mogla nikako to razumjeti što unutra piše, da bi otišla kod bankarice, no da joj niti ona nije imala što puno za reći, nego da je to odluka banke i gotovo. Naposljetku je iskazala da je kredit potrošila na adaptaciju stana, u kojem je živjela sa svojom obitelji, a danas u tom stanu živi njezin sin sa svojom obitelji; da je danas u mirovini, a radila je kao daktilografinja te da se nikada nije bavila nikakvim poduzetništvom ni obrtništvom, niti je od tog stana ikada ostvarivala prihod.

7.2 Ovaj sud izloženi iskaz tužiteljice ocjenjuje logičnim i uvjerljivim te ga stoga prihvaća kao u cijelosti istinitog.

7.3 Odredbom čl. 3. st. 1. al. 1. Zakona o zaštiti potrošača ("Narodne novine" broj 79/07, 125/07., dalje: ZZP) koji je bio na snazi u vrijeme zaključenja predmetnog Ugovora o kreditu, određeno je da je potrošač svaka fizička osoba koja sklapa pravni posao ili djeluje na tržištu u svrhe koje nisu namijenjene njegovoj poslovnoj djelatnosti niti obavljanju slobodnog zanimanja. Između stranaka nije sporno da je tužiteljica predmetni ugovor zaključila kao potrošač, pa stoga kao potrošač uživa zaštitu prema odredbama ZZP te je valjanost spornih odredbi ugovora o kreditu potrebno ocijeniti prema odredbama tada važećeg ZZP i ZOO.

8. Ugovorna odredba o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo smatra se nepoštenom ako suprotno načelu savjesnosti i poštenja uzrokuje značajnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača (čl. 96. st.1. ZZP). Smatra se da se o pojedinoj ugovornoj odredbi nije pojedinačno pregovaralo ako je tu odredba unaprijed formulirao trgovac, zbog čega potrošač nije imao utjecaja na njezin sadržaj, poglavito ako je riječ o odredbi unaprijed formuliranog standardnog ugovora trgovca (čl. 96. st.2. ZZP).

8.1 Prihvaćanjem gore izloženoga iskaza tužiteljice utvrđeno je da tužiteljici nije bilo omogućeno s tuženikom pregovarati niti o jednoj odredbi ugovora o kreditu zaključenog između stranaka, pa tako niti o u ovoj parnici spornim odredbama o promjenjivoj kamatnoj stopi. Naime, čitanjem Ugovora kreditu, kao i iz iskaza

tužiteljice, utvrđeno je da je taj ugovor o kreditu standardizirani (tipski) ugovor sastavljen i otisnut od strane banke, tj. tuženika, a što tuženik i ne osporava.

8.2 Kao što je gore navedeno te između stranaka nesporno, ugovorom o namjenskom kreditu zaključenim između stranaka ugovorena je promjenjivost redovne kamatne stope sukladno odluci tuženika o kreditiranju građana, da visinu kamatne stope banka (tuženik) može promijeniti i sukladno broju grupa proizvoda te urednosti poslovanja korisnika kredita te da tužiteljica kao korisnik kredita pristaje u slučaju promjene kamatne stope da tuženik kao kreditor povisi ili snizi iznos anuiteta te da se obvezuje plaćati tako izmijenjene anuitete.

8.3 Nadalje, čitanjem ugovora o kreditu zaključenog između stranaka utvrđeno je da je ugovoreno da se na sve što nije regulirano tim ugovorom primjenjuju Opći uvjeti tuženika, ostali akti tuženika kojima je regulirano kreditiranje građana te da ugovorne stranke izjavljuju da prihvaćaju sve njihove izmjene i dopune, o čemu će ih tuženik izvijestiti putem svojih distribucijskih kanala (čl. 12.8).

8.4 Prema odredbi čl. 99. ZZP nije dopušteno ocjenjivati jesu li poštene ugovorne odredbe o predmetu ugovora i cijeni ako su te odredbe jasne, lako razumljive i uočljive. Ugovorena kamata cijena je kredita (čl. 1021. u svezi sa čl. 247. ZOO), a pregledavanjem ugovora o kreditu zaključenog između stranaka utvrđeno je da su sporne odredbe kojima je ugovorena promjenjiva kamatna stopa uočljive, no čitanjem spornih odredbi ovaj sud zaključuje da one nisu jasne niti lako razumljive. Naime, načelo transparentnosti, kao načelo prava EU kojim se uređuje zaštita potrošača, nalaže da potrošaču u trenutku sklapanja nekog pravnog posla odredbe tog ugovora moraju biti jasne ne samo na formalnoj i gramatičkoj razini, već da potrošaču treba biti pruženo dovoljno informacija na temelju kojih može shvatiti ekonomske posljedice ugovaranja određene obveze, odnosno da je trgovac dužan omogućiti potrošaču da odluka o sklapanju određenog pravnog posla bude posljedica informiranog izbora potrošača.

8.5 Niti u spornim odredbama, niti u Općim uvjetima za koje je ugovoreno da se primjenjuju na ugovor o kreditu zaključen između stranaka nije naveden precizan način utvrđivanja kamatne stope, odnosno nije sadržan parametar (poput primjerice referentne stope) koji se primjenjuje prilikom promjene kamatne stope. Stoga se sporne odredbe, u kojima su sadržane samo općenite formulacije – da banka tuženik visinu kamatne stope može promijeniti i sukladno broju grupa proizvoda te urednosti poslovanja korisnika kredita - ne mogu smatrati jasnim niti razumljivim u smislu koji bi tužiteljici kao potrošaču omogućio da ocijeni visinu cijene kredita, niti je na taj način ugovorena obveza tužiteljice plaćati kamatu prema promjenjivoj kamatnoj stopi za tužiteljicu određena ili odrediva, što znači da je dopušteno ocjenjivati sadržaj spornih odredbi u smislu odredbe čl. 99. ZZP te da su iste suprotne odredbi čl. 269. st.2. ZOO, kojom je propisano da činidba mora biti moguća, dopuštena i određena, odnosno odrediva. Isto tako, tako sročnim odredbama sadržanima u ugovoru sklopljenom na standardnom obrascu tuženika, ugovorne stranke promjenu kamatne stope čine ovisnom o odluci tuženika, dakle samo jednog od ugovaratelja, dok tužiteljica nije mogla utjecati na cijenu kredita, a što je suprotno odredbi čl. 247. ZOO, kojom je propisano da je ugovor sklopljen kada se ugovorne strane suglase o bitnim sastojcima ugovora, koji su predmet i cijena, jer kamate kod ugovora o kreditu predstavljaju upravo cijenu. Stoga je ugovorna odredba o promjenjivoj kamatnoj stopi po Odluci banke

tuženika o kreditiranju građana nedovoljno određena, precizna i utvrđena neovisno o tome što do stupanja na snagu ZOD ZPK/13 nije postojala zakonska obveza izmjene ili usklađivanja odredaba u postojećim ugovorima o kreditu na način da tuženik (banka) definira parametre promjenjivosti (tako VSRH, REV-953/2020-2).

8.6 Ujedno treba reći da tuženik nije dokazao da Opći uvjeti tuženika koje je dostavio predstavljaju sastavni dio Ugovora o kreditu. Naime, u predmetnom ugovoru o kreditu nije izrijekom navedeno kada su doneseni ili od kada su u primjeni ili koji je poslovni broj ovih općih uvjeta tuženika koji se primjenjuju upravo na ovaj sporni odnos stranaka.

8.7 Naposljetku, imajući u vidu navode tuženika iz odgovora na tužbu u smislu da je promjenjiva kamatna stopa bila rezultat tržišnih uvjeta u vrijeme sklapanja ugovora, treba reći da je odredbom čl. 324. st.2. ZOO propisano da će ugovor ostati valjan čak i ako je ništetna odredba bila uvjet ili odlučujuća pobuda ugovora kad je ništetnost ustanovljena upravo da bi ugovor bio oslobođen te odredbe i vrijedio bez nje, a potonja pretpostavka (da je ništetnost ustanovljena upravo da bi ugovor bio oslobođen te odredbe i vrijedio bez nje) je ostvarena ako su ispunjene pretpostavke pod kojima tužiteljica kao potrošač uživa zaštitu prema odredbama ZZP.

8.8 Ugovorna odredba o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo smatra se nepoštenom ako, suprotno načelu savjesnosti i poštenja, uzrokuje značajnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača (čl. 96. st.1. ZZP). Budući da slijedom spornih odredbi ugovora o kreditu tužiteljica kao prosječni potrošač nije mogla sagledati ukupnost svoje obveze koju preuzima zaključenjem predmetnog ugovora o kreditu, suprotno načelu savjesnosti i poštenja, tužiteljici je kao potrošaču nametnuta obveza koju ona u vrijeme sklapanja ugovora objektivno nije mogla sagledati kao cjelinu, pri čemu je tužiteljica bila u ovisnom položaju u odnosu na tuženika koji je sklapanje ugovora uvjetovao odredbama koje je sam formulirao, bez utjecaja druge ugovorne strane te su na taj način sporne ugovorne odredbe prouzročile značajnu ravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu tužiteljice kao potrošača, čime se iste ukazuju nepoštenima, pa time i ništetnima na temelju odredbe čl. 102. ZZP.

8.9 Slijedom svega izloženoga, odlučeno je kao pod točkama I./, II./ i III./ izreke ove presude.

10. Radi utvrđivanja iznosa koji je tužiteljica platila tuženiku primjenom ništetnih odredaba ugovora o kreditu kojima je ugovorena promjenjiva kamatna stopa, izveden je dokaz financijskim vještačenjem po stalnoj sudskoj vještakinji Petri Blašković, koja u svojem pisanom nalazu i mišljenju navodi da pod pretpostavkom da se tijekom razdoblja otplate kredita nije mogla mijenjati kamatna stopa, da razlika u iznosima koje je tužiteljica platila primjenom promjenjive kamatne stope (slijedom promjene kamatne stope na više i na niže) i iznosa koji bi tužiteljica plaćala da je kamatna stopa cijelo vrijeme ostala kao što je to bilo početno ugovoreno, iznosi 2.666,52 EUR, s tim da su pojedini mjesečni iznosi razlika prikazani Tabeli 1 nalaza vještaka.

10.1 Stranke nisu imale primjedbi na matematički izračun vještakinje (tuženik je iznio primjedbe koje su isključivo pravne prirode – u bitnom, da je vještakinja izradila izračun kao da su stranke ugovorile fiksnu kamatnu stopu, a ne promjenjivu; koja primjedba

tuženika je neosnovana jer govori samo to da je vještakinja postupila prema nalogu suda), a njezin nalaz i mišljenje u cijelosti prihvaća i ovaj sud jer ga smatra stručnim i objektivnim te u njemu ne nalazi nikakvih proturječnosti ni nedostataka.

10.2 Tako je po provedenom vještačenju utvrđeno da je tužiteljica tuženiku, primjenom odredbe o promjenjivoj kamatnoj stopi, isplatila iznos od ukupno 2.666,52 EUR, pa je stoga na temelju odredbe čl. 323. st. 1. i čl. 1111. st. 1. ZOO odlučeno je kao pod točkom IV./ izreke ove presude. Pritom se odluka o početku tijeka zatezne kamate temelji na odredbi čl. 1115. ZOO, jer je tuženik nesavjestan stjecatelj. Naime, tuženiku je od zaključenja predmetnog Ugovora o namjenskom kreditu bilo poznato da je u taj Ugovor ugradio ništetne odredbe o promjenjivoj kamatnoj stopi, pa je tužiteljici dosuđena kamata na iznose od plaćanja, pa do isplate, pri čemu je tužiteljica tužbeni zahtjev za kamatu na vraćanje iznosa plaćenih primjenom ništetne odredbe o promjenjivoj kamatnoj stopi postavila u skladu s nalazom i mišljenjem vještaka (tablica 1 nalaza i mišljenja vještaka, list 127-131 spisa).

11. Prethodno je neosnovanim ocijenjen prigovor zastare. Osim što je odredbom čl. 328. ZOO određeno da se pravo na isticanje ništetnosti ne gasi, pravno shvaćanje sjednice Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske (1/20) održane 30. siječnja 2020. (broj: Su-IV-47/2020-2) glasi: "Zastarni rok u slučaju restitucijskog zahtjeva prema kojem su ugovorne strane dužne vratiti jedna drugoj sve ono što su primile na temelju ništetnog ugovora, odnosno u slučaju zahtjeva iz članka 323. stavak 1. ZOO/05. (članak 104. stavak 1. ZOO/91.) kao posljedice utvrđenja ništetnosti ugovora, počinje teći od dana pravomoćnosti sudske odluke kojom je utvrđena ili na drugi način ustanovljena ništetnost ugovora." Budući da je ništetnost spornih ugovornih odredbi utvrđena tek donošenjem ove presude, slijedom izloženoga razvidno je da prigovor zastare nije osnovan.

14. O trošku parničnog postupka odlučeno je na temelju odredbe čl. 154. st.1. i čl. 155. ZPP.

14.1 Tužiteljici je priznat trošak zastupanja po punomoćnici odvjetnici i to:

- za sastavljanje tužbe – 100 bodova prema Tbr. 7/1 OT,
- za sastavljanje podnesaka od 20.11.2023., 21.01.2025., 24.03.2025. i od 24.04.2025. po 100 bodova prema Tbr. 8/1 OT,
- za sastavljanje podneska od 09.04.2024. i od 08.10.2024. po 25 bodova prema Tbr. 8/4 OT te
- za zastupanje na ročištima 08.03.2024. i 19.08.2026. – po 100 bodova prema Tbr 9/1 OT, što iznosi ukupno 750 bodova, odnosno 1.500,00 EUR te uvećano za PDV 1.875,00 EUR. Nadalje joj je priznat trošak vještačenja u iznosu od 350,00 EUR te trošak sudskih pristojbi na tužbu u iznosu od 36,51 EUR i na presudu u iznosu od 146,67 EUR, pa je stoga rješenjem sadržanim pod točkom V./ izreke ove presude tužiteljici dosuđen trošak parničnog postupka u iznosu od ukupno 2.408,18 EUR sa zakonskom zateznom kamatom počevši od dana donošenja ove presude pa do isplate.

14.2 Tužiteljici nije priznat zatraženi trošak pristupanja na ročište za objavu jer se ne radi o trošku potrebnom radi vođenja parnice, koji može pasti na teret suprotne stranke u postupku, i to od uvođenja e-komunikacije. Naime, punomoćnicima stranaka presuda je dostupna elektronički odmah čim je objavljena. Nadalje joj nije priznat zatraženi

trošak izračuna tužbenog zahtjeva postavljenog u tužbi, jer nije dokazala da joj je taj trošak u zatraženoj visini nastao.

14.3 Budući da je u cijelosti izgubio parnicu, rješenjem sadržanim pod točkom VI./ izreke ove presude odbijen je zahtjev tuženika za naknadu troška parničnog postupka.

U Zagrebu, 2. listopada 2026.

Sutkinja
Katarina Jukić

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku 15 dana, a koji rok se računa:

- od dana održavanja ročišta na kojem se presuda objavljuje, ukoliko je stranka uredno obaviještena o ročištu za objavu, bez obzira da li je na isto pristupila,
- od dana primitka prijepisa presude, ukoliko stranka nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem je presuda objavljena.

Žalba se podnosi pisano putem ovog suda, a o istoj odlučuje županijski sud.

DNA:

1. Pun. tužitelja, uz nalog za pristojbu na presudu – 146,67 EUR (VPS 2.666,52 EUR)
2. Pun. tuženika

Broj zapisa: **9-3088d-ec838**

Kontrolni broj: **0db95-f7203-f8841**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski građanski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.